

den fattig, ung Mand en Fri billet, selv om en eller anden Folkehøjskoleforstander rynter Næse derved. Det ærede Medlem vil see, han tager Feil, naar han siger, at det gaaer ud paa at kjæle for dem; men jeg skal alligevel ikke nægte, at jeg har Meget tilovers for Folkehøjskolerne; de have udfoldet en velsignelsesrig Virksomhed, og det er yndigt at see, hvorledes denne Virksomhed udfoldes mere og mere, og det er ingenlunde ved Statens Bidrag, det er skeet. Men jeg skal derfor ikke nægte, at dersom der er noget Beløb, som vi have bevilget til noget Dimesds Fremme, der har gjort Gavn, saa er det dette, selv om det ikke altid er anvendt paa den heldigste Maade. Jeg kan vel forstaae det ærede Medlems Standpunkt, som sidder her i Nærheden af mig, for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Petersen) og ligeledes det ærede Medlems for Viborg Amts 4de Valgfreds (S. Kjær), at disse Skoler bør være underkastede Control, og at der er Princip i, at naar Staten bidrager, skal Staten ogsaa controlere, men der kan ogsaa være Princip i noget Andet. Jeg har betragtet Folkehøjskolerne at være for Folkelivet og for Underviisningen, som Sangfuglene ere for en Have. Vilde vi give dem Noget til Føde, og frede dem, vilde de Herrer sige, saa maae de sættes i Buur, medens vi Andre, som stille os paa et andet Standpunkt, sige: Naar vi kaste det ud ad Vinduet til dem, saa tage de det nok og benytte det paa denne Maade; vi fryde os over den Virksomhed, de udfolde; den er til Velsignelse for det Dimesd, vi hylde, og den maae vi synes om. Jeg antager, at de Herrer vilde indrømme, at der er et Princip i det, og af Get af To siger jeg: hellere ikke en Skilling end at sætte dem i Snørly, dertil ere de ikke skabte, det kunne de ikke udholde og bør ikke udholde. Men Get er jeg ikke enig med det ærede Medlem i, nemlig at Regning og Skrivning ere de høieste og største Goder. Det sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Kjær), og jeg er overbevist om, at dette er et stærkere Udtryk, end han vil vedkjende sig; det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgfreds (H. M. Pedersen) brugte ikke et saa stærkt Udtryk, men Tanken var den samme. Nei, jeg troer dog — og det vilde de ærede Medlemmer ogsaa erkjende — at hvis det kan gives paa en Skole, er Fædrelandskjærlighed, Kjendskab til Fortidens Minder og det at faae styrket Haabet om Fremtiden af en ganske anderledes Værdi end Regning og Skrivning. Jeg tvivler ikke om, at mange af vore største Forrædere have baade kunnet regne og skrive, og det er altsaa ikke det, der har manglet dem, men jeg er vis paa, at ærede Medlemmer ere enige med mig i, hvad jeg her udtaler, det nemlig, at det er vor Pligt at oplyse Ungdommen om, af hvad Rod den er runden, og hvilket Grundlag den staaer paa, og hvorfor den skal leve. Jeg skal forøvrigt bemærke til min ærede Ven her ligeoverfor (Kjær), at der er en stor Forskjel paa at vilde bidrage Noget til, at Folkehøjskolerne kunne fremme deres Virksomhed, og saa at opretholde Statsseminarierne for et Formaal, hvortil vi aldeles ikke behøve saamange af dem; thi hvorfor vilde vi nedlægge Statsseminarierne? Fordi vi sige, at det Formaal, hvorfor vi skulle have dem, ikke er tilstede; men dersom Statsseminarierne havde kunnet, hvad man tillod dem for nogle Aar siden, drage unge Mennecker til sig, som derfra gik ud til Livets forskjellige Sysler, saa nedlagde vi dem ikke. Men det har viist sig, at den Virksomhed, de have udfoldet, har været saaledes, at den har afholdt Befolkningen fra dem, undtagen for et vist Formaalets Skyld, og derfor sige vi, at nu behøve vi dem ikke længere, derfor passer Sammenligningen ikke. Forøvrigt er her intet Tilfud fra Statens Side, men et Tilfud fra en særlig Fond, som vi ikke kunne indbringe under Staten, og jeg antager, at dersom jeg turde paaberaabe mig Stifteren, saa vilde jeg have ham til at forsvare den Tanke, der ligger til Grund for det Forslag, som jeg har været med til at stille. Hvad det ærede Medlem udtalte om Almueskoler, at det er at tage det fra Grunden af, er jeg enig med ham i, men jeg er ligesaa enig med det ærede Medlem, der sidst talte, i, at det ubelukkig ingenlunde af, hvad vi her foretage. Hvad der meest har forundret mig at høre, er det Foredrag, vi hørte fra min ærede Ven fra Maribo Amts 4de Valgfreds (A. C. Hansen). Han omtalte, at hvis vi vedtog dette Forslag, saa vilde det komme den mere bemid-